

Sonbahar

– Nuri Bař · 14 Ekim 2023

Bahçe kıyısındaki asırlık ulu çınar
Döktü yapraklarını hüznle ağlayarak
Yorgun güneş de artık vedalaştı denizle
Sarıdan nikâbını yüzüne bağlayarak.

Cananından ayrılır gibi bitkin yapraklar
Düştü yere aniden, kaptı sarı topraklar.
Kandı sulara şimdi bütün ıslak konaklar
Üşüyüp Titrediler...Sert rüzgâra bakarak.

Gökyüzü mü ağlıyor tanıdık bir hüznünde
İztırap çizgileri oluşunca yüzünde?
Uçup gitti tebessüm...Ay mı battı gözünde?
Gözyaşını ümitle şu toprağa atarak.

Uyudu tüm haşerat, uyudu börtü böcek
Arı, sinek,,minik kuş, altın renkli kelebek
Ebabilde kırlangıç,uçup giden sarı leylek
Veda busesi verdi bir telaşla koşarak.

Kelimeler de titrek sarmış birer endişe
Geldi hepten koşmaca, tükendi artık neşe
Tatlı birer telaştır birden başlar peşpeşe
Sarı toptan insanı kışa kadar artarak.

nuri bař